

Och han visade mig en flod med livets vatten. Upp. 22:1

Denna flod med livets vatten är samma vatten som Herren Jesus berättade om åt den samaritiska kvinnan vid Sykars brunn: ”Den som dricker av det vatten jag ger honom skall aldrig någonsin törsta. Det vatten jag ger skall i honom bli en källa, som flödar fram och ger evigt liv.” Joh. 4:14.

Av ett annat bibelställe framgår vad det menas med att dricka av det vattnet. Jesus säger: 'Den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.' Joh. 6:35. Att dricka Jesu vatten är alltså detsamma som att tro på honom, att tro att han är den som frälsar oss från syn-den och döden. Vattnet är alltså evangeliet om Jesu nåd och förlåtelse. Och det ska drickas här på jorden genom tron.

Vidare sägs om denna flod, att ”den går ut från Guds och Lammets tron.” Det betyder att ingen människa har del i flodens uppkomst. Evangeliets ursprung är Gud själv och Jesus är dess uppenbarare.

Frälsningen grundar sig på Guds egna beslut och domslut. Vi människor har inte begärt att Fadern skulle

sända hit Jesus till jorden, inte heller att få bli döpta in i hans rike och inte heller att bli uppväckta från den andliga döden. En som är död kan ju inte begära någonting. Hela vår frälsning är Guds verk.

Flodens vatten är i sig själv klart som kristall, eftersom det är Guds eget verk. Om vi människor försöker lägga någonting eget till det, har vi inte längre Guds rena vatten. Församlingen i Galatien var på väg att grumla evangeliet med laggärningar. Ett grumligt evangelium blir inte till liv utan till evigt fördärv. Eftersom Guds ord är heligt som Gud själv, tål det inga mänskliga tillägg.

Vi ska bara dricka av evangeliets vatten sådant det är, ösa ur frälsningens källa, av det färdigt beredda vattnet.

Här en källa rinner. Säll är den som finner källan djup och klar, gömd men uppenbar.
Om du där där dig tvager, den var fläck borttager.
Ty den källan god är Immanuelns blod.

W Cowper, B Ehrenborg-Posse / Sionsharpan 123:1.2